

[Vesterager.]

hvilket politisk Parti de tilhører, og uden at de skal være tvunget til at støtte Modstandere, som de slet ikke sympatiserer med.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i dette høje Ting.

Det andet Forslag, som er forelagt af den højtærede Undervisningsminister, falder for en stor Del sammen med det, som jeg nu særlig har omtalt. Der er fremkommet Kritik mod enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag, men det mener jeg man bedst kan forhandle om i Lønningsudvalget. Hvis man kommer til en Overenskomst om det store Tjenestemandsforslag, er jeg tilbøjelig til at tro, at der ikke kan være uoverstigelige Hindringer for ogsaa at komme til Forstaaelse om Lærerlønningforslaget.

Dermed være begge Lovforslag anbefalet til velvillig Behandling her i Tinget.

A. M. Hansen: Det foreliggende Lovforslag — ja, man skulde vel sige: de to Lovforslag, som her er til Behandling, men naar man samler sig om det ene, om Hovedforslaget, er det naturligvis, fordi det er det vigtigste, og fordi de to Lovforslag i Systemet ligner hinanden saa meget, at de i Virkeligheden smelter sammen til eet —, men altsaa, dette foreliggende Lovforslag er Udtryk for en Overenskomst, et Kompromis, og derfor har det ogsaa Kompromisets mindre gode Egenskaber, nemlig at det ikke tilfredsstiller helt til nogen Side. Dette gælder saavel for Tjenestemændenes Vedkommende som for Politikernes. Og naar derfor, hvilket allerede har været omtalt i Dag af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, den højtærede Finansminister i sin Forelæggelsestale fremkom med en Udtalelse, der gik ud paa, at Lovforslaget paa adskillige Punkter vilde have været anderledes end det her foreliggende, hvis han selv skulde have udarbejdet det, ja, saa kan jeg for mit Vedkommende gøre Finansministerens Ord til mine; thi ogsaa jeg maa vedgaa, at der er Punkter i det foreliggende Lovforslag, som ikke tilfredsstiller mig.

Men det er nu en Gang saadan her i Verden, at hverken en Minister eller nogen af os andre kan faa sin Villie paa alle Punkter; Vilkaaret for at opnaa Enighed er nu en Gang, at man maa resignere, de forskellige

Meninger maa bøjes mod hinanden, og det kan jo kun ske ved, at der fra de forskellige Sider paa forskellige Punkter maa gives Afkald.

Naar jeg har kunnet være med til at anbefale Forslaget gennem min Underskrift paa Betænkningen, er det, som sagt, ikke, fordi det fuldt ud tilfredsstiller mig, men fordi det paa saa mange Omraader byder paa Forbedringer, og fordi jeg tillægger det saa stor Betydning, at der kunde opnaas Enighed mellem alle Repræsentanterne for de store Tjenestemandsgupper og alle Repræsentanterne for de politiske Partier i Kommissionen. Det vilde nemlig være af meget stor Værdi, om vi kunde komme tilbage til den Tilstand, der har været tidligere, at Lønsspørgsmaalet laa udenfor de storpolitiske Kampe.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager var inde paa den samme Tanke, men han gav nu Socialdemokratiet og de Radikale Skylden for, at Spørgsmaalet ikke nu ligger udenfor den politiske Strid. Dette skal jeg ikke komme ind paa i Dag, da jeg ikke synes, det ligger for at diskutere dette Spørgsmaal, jeg skal blot sige, at jeg kunde meget let komme til den modsatte Anskuelse med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor Skylden ligger for, at Tjenestemandsspørgsmaalet er kommet ind i de storpolitiske Kampe. Men, som sagt, det vilde sikkert være en stor Fordel baade for Tjenestemændene og for Staten, om dette Forhold kunde ophøre.

Lovforslaget ændrer ikke ved Systemet i Tjenestemandsløven af 1919. Venstres ærede Ordfører, Hr. Hans Jacob Sørensen, dvælede udførligt ved Tjenestemandsløven af 1927, ja i højpoetiske Vendinger, med Kirkeklokkeklang o. s. v., lyste han Fred over denne Lov. Men jeg tør forsikre det ærede Medlem, at Løven af 1927 vil hurtigt blive glemt i den politiske Historie, thi der er i Mindet om denne Lov intet andet tilbage end Nedsikring — jeg skal senere komme tilbage hertil. Jeg ved godt, at der med denne Lov fulgte en hel Del Forenkling, som alle Partier fandt tilfredsstillende og betragtede som Fremskridt, men jeg gør opmærksom paa, at det, der har været Tale om under Kommissionens Arbejde, har i allerhøjeste Grad, ja, ene og alene været Tjenestemandsløven af 1919.

Det er godt for noget, at det ærede